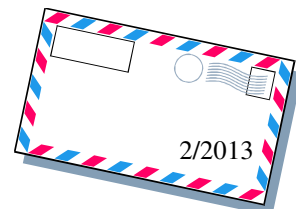

Mesagerul păcii

Nevoi zilnice

„Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi“, așa i-a învățat odinioară Domnul Isus pe ucenicii Săi să se roage (Matei 6.11). În această rugămintă este exprimată dependența celui ce se roagă. El știe că nevoile sale zilnice sunt în mâna Tatălui său ceresc și așteaptă totul doar de la El.

Nu ar trebui să învățăm și nu putem învăța ceva de aici pentru viața noastră practică? Desigur, așa-numita rugăciune „Tatăl nostru“, în care este cuprinsă rugămintea de mai sus, se referă la ucenicii din acele zile, când nu aveau încă Duhul Sfânt. „Tatăl nostru“ nu este expresia legăturii noastre (creștine) cu Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos. Nu trebuie să o folosim zilnic, dar ea conține indicații și principii importante pentru viața noastră zilnică. Unul dintre aceste principii este dependența de Dumnezeu în toate lucrurile. Cu acest gând dorim să ne preocupăm puțin:

„Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi.“ Putem noi, care trăim mai mult sau mai puțin în belșug, să exprimăm această rugăciune cu seriozitate? Foarte puțini cititori duc probabil lipsă de pâinea zilnică, dar ne-am gândit vreodată că există o multitudine de alte nevoi unde putem arăta dependența noastră de Dumnezeu? Tocmai în timpuri de bunăstare avem nevoie nu numai să vorbim de dependență, ci să o și practicăm. Dumnezeu trebuie să ne poarte tot mereu în fiecare zi.

Nevoile zilnice pot fi diferite, dar Dumnezeu vrea să ne dea ceea ce avem nevoie în fiecare zi a vieții noastre. Promisiunea Sa este valabilă pentru „astăzi“. Adeseori privim plini de griji în viitor și ne ocupăm cu „mâine“. Dar Dumnezeu dorește, ca să în-

vățăm să ne încredem în El „astăzi“. Nu trebuie să ne rugăm pentru pâinea de mâine, ci să spunem: „Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă *astăzi*.“ El știe mult mai bine ce avem nevoie, El cunoaște măsura și El dorește să ne dea. De la noi El așteaptă doar ca noi să nu ne bazăm pe puterea noastră proprie, ci să privim la El și să așteptăm totul de la El.

Tatăl nostru din cer știe de ce au nevoie copiii la școală. Poate nu pot învăța ușor sau întâmpină greutăți cu profesorii sau colegii. Nu vrem atunci să învățăm să așteptăm totul de la El?

Tatăl nostru din cer știe problemele tinerilor. Ce meserie să aleg? Cum să primesc un loc de muncă? Cine va fi partenerul meu de căsătorie? Astfel de întrebări ne frământă când suntem tineri și poate atunci viitorul îl vedem înaintea noastră întunecos și nesigur. Ce ar putea fi mai bine decât să ne încredem în Tatăl nostru și să cerem totul de la El în fiecare zi?

Tatăl nostru din cer știe ce greutăți aduce viața de serviciu cu sine. Sunt activitățile puse în fața noastră prea grele ca să le rezolvăm? Nu suntem la înălțimea responsabilității pe care o avem de purtat? Nu ne înțelegem cu șeful nostru sau cu colegii de muncă? Este locul nostru de muncă în pericol? Ne mănâncă munca timpul, încât nu mai găsim timp pentru altceva? La toate aceste întrebări ne putem face ușor griji cu privire la viitor. Ce bine că avem un Tată de la care putem cere zilnic totul și care vrea să ne ajute și la serviciu!

Tatăl nostru din cer știe cum le merge mamelor în viața zilnică din gospodărie. În fiecare zi muncă multă. În fiecare zi, copiii sunt prezenți, care iau timp și atenție. Și cine răspunde la multele întrebări ale copiilor și ale adolescenților când tata nu este peste zi acasă? Trebuie să ne gândim îngrijorați la ziua de mâine? Nu este mult mai bine să punem totul în mâna Tatălui nostru, care ne dă pentru fiecare zi puterea de care avem nevoie?

Tatăl nostru din cer știe simțămintele celor care au îmbătrânit, ale celor bolnavi, singuratici, îndoliați. Cât de ușor poate părea viața lipsită de sens în astfel de situații! Dar în toate situațiile vieții, El vrea să ne ajute, dacă noi ne încredem în El.

„Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi.“ Nevoile sunt variate. Noi nu știm încă în dimineața unei zile tot ce vom întâmpina. Noi nu știm ce avem nevoie pentru fiecare zi. Tatăl nostru din cer știe și El Se bucură dacă Îl rugăm zilnic pentru înțelepciune, putere, ajutor.

Să încheiem scurtele noastre gânduri cu cuvintele Domnului nostru, pe care de asemenea le-a adresat ucenicilor Săi: „Nu vă îngrijorați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca, sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea? Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră, și nici nu strâng nimic în grânare; și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele? Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui? ... Nu vă îngrijorați, dar...“ (Matei 6.25-31).

Putere de a purta

Un băiețel se străduia cu toată energia lui să ridice o piatră grea. Dar oricât se străduia, nu reușea. Tatăl lui se uită la el un timp foarte liniștit și îl întrebă apoi: „Spune-mi, îți folosești într-adevăr toată puterea?“ - „Da, desigur“, răspunse băiatul, deabia trăgându-și răsuflarea. „Nu, nu este așa“, spuse tatăl, „tu nu m-ai rugat să te ajut.“

Nu ne asemănăm adesea în viața noastră acestui băiețel? Ne ostenim cu problemele

și greutățile și nu vedem nicio soluție. Pie-dicile pe care ni le pune viața pe drum par a fi de netrecut. Ne dăm toată străduința - și totuși nu reușim. Uităm că ne stă la dispoziție un izvor de putere care biruie orice piedică.

Fiii lui Core au învățat să folosească puterea lui Dumnezeu în viața lor. Ei scriu: „Ferice de cei ce-și pun tăria în Tine, în a căror inimă locuiește încrederea. Ei merg din putere în putere, și se înfățișează înaintea lui Dumnezeu în Sion“ (Psalm 84.5, 7). Profetul Isaia ne îmbărbătează: „El dă tărie celui obosit, și mărește puterea celui ce cade în leșin. Flăcării obolesc și ostenesc, chiar tinerii se clatină; dar cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea, ei zboară ca vulturii; aleargă și nu obolesc, umblă, și nu ostenesc“ (Isaia 40.29-30).

În dimineața învierii, trei femei s-au dus la mormântul în care Îl pusese pe Domnul Isus. Înaintea lor se afla o piedică de neîn-vins - piatra mare din fața mormântului. Pline de spaimă au întrebat: „Cine ne va prăvăli piatra de la ușa mormântului?“ (Marcu 16.3). Acest gând le-a preocupat în timp ce erau pe drum. Dar când au ajuns, au găsit piatra dată la o parte.

Nu vrem să ne însușim această experiență? În fiecare zi a vieții noastre apar greutăți și piedici, pe care singuri nu le putem învinge. Dacă totuși încercăm, suferim o învingere și suntem deprimați. Dar există Cineva care ne stă alături în toate situațiile vieții și vrea să ne ajute. Pentru El nu este nicio greutate prea mare și nicio greutate prea mică. Dacă ne recunoaștem slăbiciunea și incapacitatea, El ne dă putere și tărie. Apostolul Pavel a spus odată: „câci când sunt slab, atunci sunt tare.“

Să ne gândim încă o dată la băiețel. Ajutorul era așa de aproape de el. El trebuia doar să-l roage pe tatăl său. Așa de simplu este și pentru noi. Tatăl nostru ceresc este totdeauna aproape de noi. Noi trebuie doar să-L rugăm plini de încredere să ne dea putere. El ne ajută cu bucurie.

Mesagerul păcii este întocmit din diverse scrieri. Dorința noastră este să ofere cititorilor îmbărbătare în viața de fiecare zi.

Redactare: Stăncioiu Petru

str. George Enescu, nr. 35

RO - 515600 - Cugir, jud. Alba